

UŽVALDANT PRIEŠO VARTUS

 Labas rytas visiems. Ir džiaugiuosi, šiandien ši rytą vėl sugrįžęs į bažnyčią, melstis už sergančius žmones. Paprastai mes stengiamės atvykti kiek galima dažniau ir—ir melstis už žmones, kurie atvyksta iš įvairių vietų, kad už juos pasimelstų.

Ir dabar mes gana greitai išvyksime, taigi, į Kalifornijos ir Vakarų pakrantės susirinkimus. Ir mes tikrai labai prašome jūsų maldų, kad Dangaus Dievas būtų mums gailėstingas ir suteiktų mums puikius tarnavimus.

Tik vakar atvykau, tiksliau, vakar vakare, vėlai. Ir vakar buvo viena iš... Na, užvakar ir vakar buvo viena iš išimintiniausių dienų mano gyvenime. Čia, šiame pastate, aš pažįstu mažiausiai du ar tris žmones, kurie vakar buvo Viešpaties nužengimo liudininkai. Ir įvyko didingas, nuostabus dalykas, kuriam papasakoti ši rytą aš neturiu laiko. Bet galbūt ateinančio sekmadienio rytą, prieš mums išvykstant, galbūt aš turėsiu laiko per pamokslą, kad—kad galėčiau papasakoti jums. Jei Viešpats panorės, sekmadienio rytą atvyksiu bent pasimelsti už ligonius. Mes galbūt norėsime išvykti apie vidurdienį, jei įmanoma, į San Chosė susirinkimą, esantį San Chosė, Kalifornijoje. Ir jeigu jūs turite žmonių aplink, Vakariniėje pakrantėje, tai, mes tikime, galbūt tai bus ta valanda, kurios aš taip ilgai laukiau, kai ateis pokyčiai mano tarnavime. Ir tai taip arti, aš maniau, kad tai įvyks vakar. Ir aš tikiu, kad tai įvyks būtent dabar, ir tai gerokai pranoks viską, ką mes kada nors matėme ar girdėjome. Taigi, jūs atminkite, tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS. Suprantate? Ir taigi, mes tiesiog laukiame, jog tai gali įvykti bet kuriuo metu.

Ir dabar mes turėsime susirinkimą mugės teritorijoje. Aš manau, kad taip, ar ne, Gene? Mugės teritorijoje San Chosė, Kalifornijoje. Ir tai bus dešimties dienų susirinkimas, prasidėsiantis 20-ą iki 29-os, San Chosė. Taigi, tiesiog prisiminkite mus ir melskitės už mus.

Dabar mes turime maždaug pusantros valandos, jei spėsime užbaigti laiką, kad pradėti mūsų maldos už ligonius tarnavimus ir išdėstyti Žodį. Ši rytą, kad pakalbėti toliau, aš pasirinkau nedidelę Rašto ištrauką, dvi vietas iš Biblijos.

Bet prieš mums kalbant, tiesiog minutėlei palenkime savo galvas maldai.

² Gailėstingasis Dieve, mes ši rytą nuolankiai artėjame prie Tavo malonės sosto, būdami neverti vaikai, bet ateiname su tikru tikėjimu Dievu, kuris buvo mums duotas per Šventąją Dvasią, ir Jo nuolatinis Buvimas yra su mumis, ir per Viešpaties Jėzaus pažadą, kad jei mes nuolankiai ateisime ir paprašysime

ko nors Jo Vardu, mums bus suteiktas mūsų prašymas. Todėl mes nežvelgiame į savo nuopelnus, nes mes tokių neturime, bet mes žvelgiame į Kalvarijos nuopelnus, kur per Dievo Sūnų mums buvo dovanota malonė. Ir mes vos galime sulaikyti ašaras, susikaupusias mūsų gerklėje, kai galvojame apie mus, nevertus žmones, ir kaip per Savo malonę Kalvarijoje Jis tai padarė dėl mūsų, kad mes galėtume priartėti prie Dievo, net iki bendravimo. Ir dabar Jam mes esame sūnūs ir dukters.

³ Ir šį rytą mes susirinkome, Viešpatie, po šiuo nedideliu stogu, kad pašvesti save, ir dėl tarnavimo, išpažindami savo nuodėmes, ir—ir būdami Dieviškame garbinime. Mes tikimės, kad Tu būsi su mumis ir suteiksi mums dvasinę išvalgą apie artėjantį Tavo atėjimą, kad mes galėtume kasdien paruošti savo širdis tam didžiam įvykiui, kurio buvo laukiama tūkstančius metų. Iš tiesų visa gamta dejuoja, šaukiasi, kad būtų išlaisvinta. Ir mūsų dvasia mummyse, Viešpatie, nuolatos išpažįsta, kad: „Mes esame piligrimai ir svetimšaliai, ir tai ne mūsų namai, bet mes ieškome Miesto, Kurio Statytojas ir Kūrėjas yra Dievas“. Mes laukiame, kada ateis tas didingas laikas.

⁴ Viešpatie, mes būsime atidūs šiuose susirinkimuose, kai mes susirenkame čia, kad melstis už Tavo sergančius ir kenčiančius vaikus. Ir mes prašome, kad Tu susitiktum su mumis šiandien labai ypatingu būdu, kad išgydytum visas ligas ir negalavimus, esančius tarp mūsų. Ir gali būti, Viešpatie, kad šis pažadas, apie kurį aš ką tik kalbėjau, susitikime su Tavimi vakar, iškart po saulėtekio, ir kaip Tu vėl ir vėl tai patvirtinai. Ir mes jaučiame, kad valanda jau labai arti. Ir te šį diena, būna, Viešpatie, kai tai įvyks, kad Tu pakeisi tarnavimą, Viešpatie, į kažką, kas suteiks daugiau gailestingumo Tavo žmonėms.

⁵ Ir dabar, Tėve Dieve, mes melsimės ne tik už čia esančius, bet it už tuos, kurie išsibarstę po visą pasaulį, kurie turi poreikių, tiek dvasinių tiek fizinių. Suteik jiems, O Viešpatie, jų širdies troškimus, nes Tavo vaikai šiomis dienomis patiria sunkumų. Priešo priespauda tokia stipri, bet Tu esi stipresnis. Nes parašyta: „Tas, kuris yra jūmyse, didesnis už tą, kuris yra pasaulyje“. Tuo mes ir nugalime. Kalbėk mums per Savo parašytą Žodį. Ir kai mes išeisime šį rytą, te mes sakysime kaip tie, kurie ėjo iš Emauso, „Ar mūsų širdys nedegė mummyse, kai Jis kelyje kalbėjo su mumis?“ Mes prašome to Jėzaus Vardu, Kuris davė pažadą. Amen.

⁶ Aš dabar perskaitysiu iš dviejų vietų Pradžios Knygoje. Viena iš jų yra 24-ame skyriuje, pradedant 56-a eilute, skaitoma štai taip.

Ir jis jiems tarė: „Neužlaikykite manęs, kadangi Viešpats padarė mano kelią sėkmingą; išleiskite mane, kad vykčiau pas savo šeiminką“.

Ir jie tarė: „Mes pakviesime mergaitę ir jos paklausime“.

Ir jie pašaukė Rebeką ir paklausė jos: „Ar tu eisi su šiuo žmogumi?“ Ir ji tarė: „Aš eisiu“.

Ir jie išsiuntė Rebeką su jos sese- . . . savo seserį, bei jos auklę, ir Abrahamo tarną, . . .

Ir jie palaimino Rebeką, ir jai tarė: „Mūsų seserie tu, būki tūkstančių milijonų motina, ir te tavo sėkla užvaldys vartus tu, kurie jų nekenčia.“

7 Ir Pradžios 22, 15-a eilutė, mes skaitome.

Ir VIEŠPATIES angelas antrą kartą šaukė Abrahamui iš dangaus,

Ir tarė: „Aš prisiekiau savimi, sako VIEŠPATS, kadangi tu tai padarei ir nesu- . . . sulaikei savo sūnaus, savo vienintelio sūnaus:

Aš tave laiminte palaiminsiu ir dauginte padauginsiu tavo sėklą kaip . . . dangaus žvaigždes ir kaip smiltis . . . esančias ant jūros kranto; ir tavo sėkla užvaldys savo priešo vartus;

Ir tavo sėkloje bus palaimintos visos žemės tautos; kadangi tu paklusai mano balsui“.

8 Dabar te Viešpats prideda Savo palaiminimų Jo Žodžių skaitymui. Dabar norėčiau paimti, jei tai būtų galima pavadinti tekstu, mano tema šį rytą, pirma, tai: „Išbandymas prieš pažadėtus vartus“. Ir tema būtų: „Užvaldant Priešo Vartus“.

9 Dievas išbandė patriarchą, nes Jis buvo davęs jam pažadą. Ir kai Dievas duoda pažadą, Jis nori būti tikras, kad šis asmuo yra vertas pažado, prieš tai, kai Jis išpildo tai, ką Jis pasakė ar ką Jis pažadėjo. Taigi Abrahamui buvo pažadėta, kad per jo sėklą bus palaimintas visas pasaulis, kad jis turės sūnų. Ir šis sūnus, iš jo turi išeiti Sėkla, kuri palaimins visą žemę. Ir Abrahamas, kai jam buvo duotas pažadas, buvo septyniasdešimt penkerių metų amžiaus; ir Sarah, jo žmona - buvo šešiasdešimt penkerių metų. Bet Biblija mums sako, kad Abrahamas nesuabejojo Dievo pažadu, per netikėjimą, bet buvo stiprus, atiduodamas Dievui šlovę. Ir Dievas, kartas nuo karto išbandydavo jį, bet prieš išsipildant palaiminimui jis turėjo ateiti prie to paskutinio išbandymo.

10 Ir tokiu būdu yra su visa Abrahamo Sėkla. Dievas, prieš Jam įvykdant pažadą, duoda mums paskutinį išbandymą. Ir jeigu tai būtų imanoma, aš norėčiau čia kai ką pasakyti, asmeniškai, bet aš susilaikysiu. Tas paskutinis išbandymas, kad pamatyti, kaip jūs reaguosite į tai. Ir kai Jis davė Abrahamui šį išbandymą, Jis rado Abrahamą tokį pat ištikimą, koks jis buvo pradžioje. Koks palaiminimas būtų šį rytą, jeigu mes, kurie priimame Jo išgydymo pažadą, išliktume tokie pat ištikimi, kaip ir tada, kai

stovėjome čia ir priėmėme tai. Nesvarbu, ką pasakė gydytojas, tiesiog likite ištikimi.

¹¹ Ir kai jis tai padarė, ir net nepagailejo savo vienintelio sūnaus, bet ruošėsi išmeigti peilį į Izaoko krūtinę, kad sunaikintų savo liudijimą. Visoje žinomoje žemėje, kurią jis pažinojo, jis liudijo, kad turės šį sūnų. Ir tuomet, kai sūnus gimė, jo staiga prašo grįžti atgal ir sunaikinti vienintelę viltį, kurią jis turėjo, kad jo liudijimas išsipildys. Ir kai Dievas pamatė, kad jis buvo ištikimas tam tikėjimui, kurį jis turėjo Dievu, Dievas pažvelgė iš dangaus ir Jis pasakė: „Aš prisiekiau Savimi, kad Aš palaiminsiu tavo ir padauginsiu tave, ir tavo sėkla užvaldys savo priešo vartus“. Koks pažadas!

¹² Ir Rebeka, kuri turėjo tapti šio žinomo, pažadėto ir laukto sūnaus motina, kai ji buvo pašaukta paskutiniam išbandymui, svetimto žmogaus, kurio ji niekada anksčiau nebuvo mačiusi, ji tik matė Šventosios Dvasios veikimą. Ir kai jos tėvai negalėjo iki galo apsispręsti, eiti jai su šiuo nepažįstamu žmogumi ar ne, kad taptų žmona vyro, kurio ji niekada nebuvo mačiusi, jai buvo pateiktas paskutinis išbandymas. „Mes pašauksime panele ir leisime jai kalbėti. Iš jos lūpų mes išgirsime, ar ji eis, taip ar ne“.

¹³ Tokiu būdu tai buvo pateikta visai Dievo Sėklai. Jūs turite pasakyti tai. Dievas nori išgirsti tai iš jūsų.

¹⁴ Taigi, kai ji buvo išbandyta, ji nedvejojo nė minutės. Ji pasakė: „Aš eisiu“. Man tai patinka. Ne: „Leiskite man apsispręsti. Leiskite man tai išnagrini“. Ji buvo visiškai įsitikinusi. Tai žmonės, kuriuos Dievas gali naudoti, kai jūs esate visiškai įsitikinę, kad Dievas ištesės Savo pažadą. Pasakė: „Aš eisiu“.

¹⁵ Ir jos giminaičiai tuomet, tokie patepti, galbūt to nežinodami, bet jie pranašavo, kai uždėjo rankas ant savo sesers ir dukters; šios gražios, jaunos žydų merginos, kai jie pasodino ją ant kupranugario ir išsiuntė į svetimą šalį, tarp svetimų žmonių. Bet Kažkas buvo ant jų. Jie pasakė: „Tegul tavo sėkla užvaldys savo priešo vartus. Būk tūkstančių milijonų motina“.

¹⁶ Ir šiandien, ta žmonių rasė ir Dievo tauta yra pasklidusi nuo jūros iki jūros visame pasaulyje. Tame prisikėlime jie bus kaip Dangaus žvaigždės, kaip tos ryškios šviesos užima savo poziciją, kai jos juda per dangų. Ir kai jie ateis, jie bus kaip jūros. . . ar smėlis prie jūros kranto. Jų bus tūkstančiai milijonų.

¹⁷ „Tavo sėkla užvaldys savo priešo vartus“. Tokiu pažadu Dievas prisiekė „Abrahamo sėklai“.

Tuomet, Savo Šventąja Dvasia, matant, kad motina taip pat turėjo būti sūnaus dalimi, nes jie yra kūno dalis. Tuomet Šventoji Dvasia, veikianti per šiuos giminaičius, pasakė: „Jis. . . Tegul tavo Sėkla užvaldo priešo vartus“. Tada, Dievas prisiekia, kad Jis

užvaldys priešo vartus, tuomet į kokią poziciją tai pastato gyvojo Dievo Bažnyčia?

¹⁸ Mes esame Abrahamo Sėkla. Nes mes, būdami mirę Kristuje, mes esame, priimame Abrahamo Sėklą ir esame paveldėtojai su juo, pagal tą patį priesaikos pažadą. Mes esame Abrahamo Sėkla ir esame paveldėtojai kiekvieno pažado, kuris buvo jam duotas. Bet kai ateina išbandymai, štai kur mes patiriame nesėkmę. Bet aš netikiu, kad tikroji Abrahamo Sėkla patirs nesėkmę. Jie stovės tokie pat narsūs ir ištikimi, kaip ir Abrahamas.

¹⁹ Taigi, mes matome, kad Dievas negali kažką pasakyti ar— ar duoti kokį nors pažadą, jeigu Jis to neišpildys. Jis turi tai daryti, kad būtų Dievu. Po daugelio metų, kai tie patys žmonės, pažado žmonės, Abrahamo sėkla buvo savo kelionėje, eidami į pažadėtąją žemę, ten buvo vartai, kurie stoji prieš jį, ir tai buvo jo paties brolis, Moabas, kuris pasakė: „Tu nepereisi per mano šalį. Aš pasirūpinsiu, kad tu nepereitum per mano šalį“.

²⁰ Jis pasakė: „Jeigu mūsų karvės lyžtelės jūsų žolę ar atsigers jūsų vandens, mes jums už tai sumokėsime“.

Bet jis atsakė: „Jūs nepereisite per šį kraštą“.

²¹ Bet Dievo pažadas išsipildė. Taigi, jie nuėjo ir paėmė savo pranašą Balaamą, ir atvedė jį, kad prakeiktų žmones. Ir štai ką jis pasakė. Jie bandė parodyti jam blogiausią palaimintosios sėklos dalį, bet Dievas parodė jam geriausią jos dalį. Jis pasakė: „Kas prakeiks Izraelį, bus prakeiktas, ir kas jį laimins, bus palaimintas“. Ir užtvapai buvo nuleisti, ir Izraelis perėjo lygumas. Dievas pažadėjo, kad jis užvaldys savo priešo vartus.

²² Vėliau, bėgant metams, atsirado vienas, vardu Danielius, kuris buvo iš šios Karališkos Sėklos giminės, ir pagal pažadus, nes jis buvo Abrahamo Sėkla. Ir Dievas išsirinko jį dar prieš pasaulio sukūrimą, kad būtų Jo pranašas, ir jis gyveno garbingai, ir jis gyveno ištikimai. Ir net svetiname krašte jis buvo nusprendęs savo širdyje: „Aš nesuteršiu savęs su jais“. Tai tikroji Abrahamo Sėkla; gyvenant kitame krašte, gyvenant tarp žmonių, kurie yra kitokie, bet vis dėlto tvirtai laikėsi šio pažado. „Aš nesuteršiu savęs su jais. Aš liksiu ištikimas“.

²³ Dievas išbandė jį kaip ir Jis išbandė jo tėvą Abrahamą. Ir karalius pasakė: „Arba tu būsi kaip vienas iš mūsų ir garbinsi taip, kaip garbiname mes, arba aš įmesiu tave į alkanų liūtų duobę“.

²⁴ Danielius, kaip ir jo tėvas Abrahamas, pasakė: „Tu gali įmesti mane į liūto duobę, bet aš nenusilenksiu nei vienam iš tavo atvaizdų. Aš nepriimsiu jūsų formalios religijos. Aš liksiu ištikimas Jehovai“.

²⁵ Ir tuomet atėjo baigiamasis pasirodymas. Karalius ištesėjo savo pažadą ir jis paėmė pranašą, ar liepė jį ir įmesti į liūtų duobę. Ir kai liūtai, Danieliaus priešai, pasileido pranašo link,

Dievas ištesėjo Savo pažadą. Jis užvaldė savo priešo vartus. Dievas pastatė ten Angelą priešais tuos liūtus, ir užėmė vartus. Dievas laikosi Savo pažado. „Jis užvaldys savo priešo vartus“. Dievas taip pasakė.

²⁶ Tuomet ten buvo dar trys, kurie pasižadėjo būti ištikimi šiam reikalui, kurie buvo tikra Abrahamo Sėkla, ir tai buvo Šadrachas, Mešachas ir Abed-Negas, ir jie buvo išbandyti. Ir jie pasakė: „Jeigu jūs nenusilenksite, kai išgirsite arfų grojimą ir trimitų skambesį, jeigu jūs nenusilenksite mūsų religijai ir nepasitrauksite nuo tų dalykų, už kuriuos jūs stovite! Ir šiaip ar taip, jūs visi smarkiai klystate. Jūsų religija yra tokia pat kaip ir bet kurios kitos“. Argi mes to negirdime nuolat? Tačiau Jėzaus Kristaus religija yra kitokia. Jo prisikėlimo jėga yra kitokia. Mes esame kitokie žmonės, savotiški žmonės, karališka kunigystė. Dievas daro skirtumą.

²⁷ Bet kai jie pasakė: „Tu turėsi tapti vienu iš mūsų“. Tai būtų buvę gerai su Šadrachu, Mešachu ir Abed-Negu, jeigu jie būtų norėję tapti vienais iš jų, bet jie niekada nebūtų tapę vienais iš tų kitataučių. Taigi, jie pasakė: „Jeigu jūs to nepadarysite, mes štai čia turime duris į krosnį, kurias mes galime atidaryti ir įmesti jus į ją, ir jūs panorėsite, kad būtumėte tapę vienais iš mūsų“.

²⁸ Jie prisiminė pažadą. Jie nuvedė juos tiesiai į liepsnojančią krosnį. Ir kai jie atidarė duris ir įmetė juos į liepsnas - jų priešas, kuris juos sunaikintų, jie užvaldė savo priešo vartus. Dievas pasiuntė Savo Sūnų į tas ugnies liepsnas ir atvėsino orą ir kalbėjosi su jais, kol jie ten buvo. Dievo pažadas išsipildė. Jie užvaldė priešo vartus. Pirma išbandyti, o paskui jie užėmė priešo vartus.

Argi tai ne Jėzus, Kuris davė pažadą? „Jeigu jūs papiktinsite nors vieną iš šitų mažutėlių, tai jums būtų geriau, kad jums ant kaklo būtų pakabintas girnos akmuo, ir jūs būtumėte įmestas į jūros gelmes. Niekada nepapiktinkite šitų mažutėlių, kurie tiki Manimi. Ir šie ženklai lydės tuos, kurie tiki Manimi“.

²⁹ Jis padarė skirtumą. Jis parodė, kas tikėjo ir kas netikėjo.

Visada yra trys žmonių grupės, tai yra: netikintis, apsimestinis tikintis ir tikintis. Bet Dievas turi būdą, kad įrodyti, kas yra tikintis. Tas tikintysis tvirtai laikosi to, ką Dievas sako esant Tiesa. Taip.

³⁰ Tai buvo Elijas, tišbietis, kai atėjo baigiamasis pasirodymas, kai jis manė, jog jis vienintelis šalyje, kuris vis dar gyvena dėl Dievo. Ir karalius ruošėsi nuteisti jį. Ir jie persekiojo jį. Ir ta nedidukė, išsidažiusi karalienė, vardu Jezabelė, grasino jam mirtimi. Ir kai atėjo baigiamasis pasirodymas, Elijas užvaldė savo priešo vartus ir sugražino visą tautą prie Dievo. Dievas laikosi Savo pažado.

³¹ Tai buvo Mozė, kuris taip pat priklausė šiai karališkajai Sėklai, Abrahamo Sėklai, kai jis buvo pasiūstas į Egiptą, kad

išlaisvintų Izraelio vaikus; ir Dievas davė jam, kad darytų ženklus ir stebuklus, kad ištiktų žemę ir paleistų varles, blusas, tamsą, krušą, lietu, ugnį ir padarytų visus šiuos stebuklus. Tačiau, kai jis išvedė juos Jehovos ranka, atėjo laikas, kai tarp jo ir pažadėtosios žemės atsirado vartai. Ten buvo Raudonoji jūra, barjeras skersai kelio. Jie buvo apsupti faraono kariuomenės, kalnų, dykumų ir Raudonosios jūros. Bet Mozė žengė į priekį ir užvaldė savo priešo vartus, ir perėjo per Raudonąją jūrą, sausomis kojomis, kai jis ėjo dulkėtu keliu. „Jis užvaldys priešo vartus“. Dievas taip pasakė, ir tuo viskas išspręsta.

³² Praėjus tik keliems metams prasidėjo išbandymai, ir visa bažnyčia buvo sukręsta, kaip paprastai atsitinka žmonių susirinkimui, kai reikalai atrodo vyksta ne taip, kaip turėtų būti. Dievas leidžia, kad tai įvyktų. Dievas daleidžia įtampas bažnyčioje: „Kiekvienas sūnus, kuris ateina pas Dievą, turi būti išbandytas, patikrintas ir išmėgintas“. Jis leidžia, kad liga ištiktų jus. Jis leidžia jums susirgti, kad patikrintu jus, kad parodytų pasauliui, jog jūs tikrai esate Abrahamo Sėkla. Jis daleidžia tai Savo Paties valia. Jis daleidžia nelaimes. Jis leidžia, kad draugai atsisuktų prieš jus. Jis daleidžia visus šiuos dalykus, ir paleidžia šėtoną, kad gundytų jus. Ir jis padarys viską, tik negalės atimti jūsų gyvybės. Jis gali nusviesti jus į kančių lovą. Jis gali nukreipti jūsų kaimynus prieš jus. Jis gali nukreipti bažnyčią prieš jus. Jis gali padaryti beveik viską, ir tai yra Dievo valia, kad jis tai darytų. Mes esame išmokyti, kad tai mums yra brangiau už auksą.

³³ Kaip dėl Abrahamo su Izaoku ant kalno, kuriam buvo duotas pažadas? Ir per jo ištikimybę, ir jo žinojimą, ir jo tikėjimą į Jehovą, per tai ir tik per tai, kad Dievas pažvelgė žemyn ir pasakė: „Jo Sėkla užvaldys vartus. Aš prisiekiau Savimi, kad Aš padarysiu šiuos dalykus“. Nebuvo nieko didingesnio, kuo Jis galėtų prisiekti, bet Jis prisiekė Savimi.

Tuomet, jeigu Jis leido Abrahamui būti išbandytam iki to paskutinio taško, Jis turi išbandyti jus ir mane tą paskutinę akimirką, tą apsisprendimo metą, kai viskas bus toli nuo jūsų. Jūs turite stovėti ten vienas. Aleliuja! Štai taip.

³⁴ Stovėti vienas. Išeiti ir pasakyti: „Nors Jis ir nužudys mane, tačiau aš pasitikėsiu Juo“. Tai Abrahamo Sėkla. Tai Tas, kuris duoda pažadą. „Nesvarbu, ką likusieji iš jų sako, ką likusieji iš jų daro; aš ir mano namai - mes tarnausime Dievui“. Pasakė: „Jei likusieji iš jų sako: ‚Nėra nieko tame išgyvenime. Tai tik virtinė emocijų‘, - bet aš ir mano namai, mes tarnausime Dievui“.

Ir aš norėčiau paimti čia kartu su Pauliumi ir pasakyti: „Pagal tai, ką jie vadina ‚erezija‘, - taip aš garbinu mūsų tėvų Dievą“.

„Nors į bažnyčią ir ateitų apkalbų skleidėjai, nors būtų sukčių, ir nors į bažnyčią tarp žmonių ateitų visokių netikrų

pranašų ir visa kita, ir kaimynystėje, ir visur kitur; bet aš ir mano namai - mes tarnausime Viešpačiui. Nors jie visi nustos lankytis ir bažnyčia taps šalta, abejinga - aš ir mano namai, mes tarnausime Viešpačiui. Nors, kai už ką nors buvo meldžiamasi, ir jis nepasveiko; tai nieko bendro su tuo neturi; aš ir mano namai, mes tarnaujame Viešpačiui“. Išbandymai ir išmėginimai.

³⁵ Žmonės yra klystantys, bet Dievas - ne. Žmogus, jūs pradėsite galvoti apie žmogų, jis padarys klaidą. Galbūt ne sąmoningai, bet jis tai padarys. Dievas leidžia jam tai padaryti, kad Jis galėtų patraukti jūsų tikėjimą nuo žmogaus. Mūsų tikėjimas yra ne žmogaus išmintimi, bet Jėzaus Kristaus prisikėlimo jėga. Štai kuo pagrindžia savo pažadą tikra Abrahamo Sėkla. Nes jie tik tada gali būti Abrahamo Sėkla, kai jie gauna Šventąją Dvasią. Be Šventosios Dvasios jie nėra Abrahamo Sėkla. Tas pats tikėjimas, kuris buvo Abrahame, ateina ir į tikintįjį. Nesvarbu, kas įvyksta ar kaip tai priešinga, tikintysis žygiuoja toliau.

³⁶ Žvalgai sugrįžo ir pasakė: „O, bandyti tai—tai daryti yra kvailystė. Nėra reikalo eiti toliau, nes tie žmonės ten, jie yra milžinai. Ir jie turi didingas vyriausybes, ir jie—jie turi ietis, ir, na, prieš juos mes atrodome kaip žiogai“.

³⁷ Aš nežinau, bet esu linkęs manyti, kad Jozuė tiesiog buvo neužauga, tiesiog nedidukas, smulkus vyrukas. Aš matau, kaip jis pašoko ant—ant kažkokios dėžės ir tarė: „Vyrai ir broliai, - dviem milijonams žmonių, - mes esame daugiau nei pajėgūs nugalėti juos“. Suprantate? Kodėl? Ten buvo Abrahamo Sėkla. Dievas davė pažadą. Tai buvo jų nuosavybė. Dievas davė pažadą. Nesvarbu, koks buvo pasipriešinimas, tikroji Abrahamo Sėkla pasakė: „Mes galime ją užimti, nes Dievas mums ją davė“.

³⁸ Štai jūsų padėtis ši rytą. Štai stovi gyvojo Dievo Bažnyčia. Man nerūpi, ką sako kiti, ką sako gydytojas, ką sako kas nors, ką sako netikintysis, mes galime daugiau nei varžytis su bet kuo, kas pasitaikys. Mes esame Abrahamo Sėkla, ir mes užvaldysime savo priešo vartus, nesvarbu, koks tai būtų priešas. Dievas davė pažadą. Tai buvo jų, jų nuosavybė.

³⁹ Išgydymas yra jūsų nuosavybė. Išgelbėjimas yra jūsų nuosavybė. Šventoji Dvasia yra jūsų nuosavybė. Ir šiandien šalyje yra tūkstančiai didžiųjų pamokslininkų ir taip toliau, kurie sako: „Taip nėra“. Bet Abrahamo Sėkla žino, kad taip yra. Jie prasibrauna tiesiai į vidų ir užvaldo priešo vartus. Dievas pasakė, kad jie užvaldys. Jie tiki tu, nes tai yra pažadas. „Jo Sėkla užvaldys priešo vartus“. Taigi, jūs praeisite per išbandymus, išmėginimus.

⁴⁰ Ir Jozuė stovėjo ten, ištikimas. Nedidelis vyrukas pasakė: „Man nerūpi, kokie jie dideli. Man nerūpi, kokią ietį jie turi, kaip aukštai jų miestai apjuosti sienomis ir kokie jie didingi. Mūsų pažadas yra, kad ‚Vartus užvaldys Dievo vaikų Sėkla‘, ir

mes ruošiamės juos užimti. Mes galime daugiau nei varžytis su jais“. O, tai tikroji Sėkla.

⁴¹ Daugelis iš tų, kurie gimė iš natūralios sėklos, pasakė: „Mes tiesiog negalime to padaryti. Nėra reikalo net stengtis. Suprantate, mūsų mažiau. Mes esame pralenkti; mums viskas“. Nesvarbu, jis ne . . . Jie žiūrėjo į . . . ką matė akys. O Jozuė žiūrėjo į tai, ką pasakė Dievas.

⁴² Abrahamo Sėkla nežiūri į jokių natūralių dalykus. Jie žiūri į tai, ką pasakė Viešpats. Tai pažadas. Kas jei Abrahamas būtų žvelgęs į tai, kas natūralu? Nuo šimtametės moters . . . Ji buvo devyniasdešimties. O jam buvo šimtas. Ir gyveno su ja nuo tada, kai ji buvo jauna mergina, ir jis buvo jaunas vaikinukas, ir neturėjo palikuonių. Jis nežiūrėjo į tuos dalykus. Jis pasakė, kad jis tuos dalykus laikė, tarsi jų nebūtų, nes jis žiūrėjo tik į tai, ką pasakė Dievas. „Aš palaiminsiu tave, Abrahamai, ir Aš duosiu tau palikuonį per Sarą“. Ir jis patikėjo tuo. Jūs nežiūrėkite į prieštaravimus. Mes žiūrime į tai, ką pasakė Dievas. Dievas tai pasakė, tuo viskas išspręsta.

⁴³ Taigi, kai jis atėjo prie Jordano, kai Jozuė buvo paskirtas vyriausiuoju kariuomenės vadu, ir jie priėjo iki pat vandens krašto ir, pažvelgę į kitą krantą, matė Jerichą. Tačiau tarp jų, kai Jozuė paruošė savo kariuomenę, buvo vartai. Tie vartai vadinosi Jordanas.

Tačiau Dievo pažadas yra geras prie kiekvienų vartų. Nesvarbu, kokie tai būtų vartai, Dievo pažadas yra geras. „Jis užvaldys savo priešo vartus“. Tuo viskas išspręsta.

Kai jis tą rytą atėjo prie Jordano, galbūt, aš manau, kad šėtonas uždengė viską audros debesimis, didžiuliai drumsti vandenys ritosi žemyn, laukus užliejo potvynis. O, koks klastingas metas! Bet Jozuė pasakė: „Pasiruoškite, jūs pamatysite Dievo šlovę“. Ir jie pašventino save ir pasiruošė, ruošdamiesi, kai atrodė, kad viskas buvo priešinga. Bet tai buvo Abrahamo Sėkla, kuriai Dievas prisiekė: „Aš atiduosiu jam vartus“. Jis priėjo prie Jordano, tai buvo jo vartai, ir jis juos užvaldė.

⁴⁴ Kartą, vieną rytą, aš taip pat turėsiu ateiti prie šių paskutinių vartų. Jūs turėsite ateiti prie Jordano, bet Abrahamo Sėkla užvaldys vartus. Nesvarbu, kas tai bebūtų, ji užvaldys kiekvieno priešo vartus.

⁴⁵ Visi tie vyrai buvo didys vyrai. Jie mirė vienas po kito. Bet galiausiai, vieną dieną Judėjos Betliejuje gimė Karališkoji Sėkla. Kur, visos likusios buvo tik šešėliai. Gimė Karališkoji Sėkla, ne iš žmogaus. Bet Jis gimė iš mergelės, turėdamas jėga Savo gyslose nugaleti mirtį ir pragarą. Dievas davė pažadą. Paprastas žmogus negali to padaryti. Bet jeigu Dievas duoda pažadą, Jis tiesiog yra tas pats Dievas, koks Jis buvo prieš kelias minutes su Abrahamu, Jehova-Jireh, Viešpats parūpins būdą, kad užimti vartus. Kaip

mes tai padarysime? Jozuė mirė. Mozė mirė. Likusieji iš jų mirė. Bet Dievas pasakė: „Jis užvaldys savo priešo vartus“. Kaip jis ketina užvaldyti mirtį? Jis turi tam tikrą veikimo būdą. „Jis užvaldys savo priešo vartus“.

⁴⁶ Gimė Karališkoji Sėkla. Jis buvo gundomas visais būdais, kaip ir mes. Tiesiog kaip jūs turite būti gundomi, taip ir Jis buvo gundomas. Kai Jis gavo Šventąją Dvasią, šėtonas greitai nuvedė Jį į tyrlaukius keturiasdešimčiai dienų ir naktų, kad būtų gundomas. Ir kai Jis išėjo... Ir Jam mirštant, jie įkalė vinis į Jo rankas ir spjaudė Jam į veidą. Jis perėjo per visas ligas. Bet kai Jis buvo čia žemėje, Jis įrodė, kad Jis gali nugalėti ligą. Kai Petro žmonos motina gulėjo serganti, paralyžiuta, Jis palietė jos ranką ir karščiavimas ją paliko. Kai raupsuotasis sušuko prie vartų: „Nešvarus! Nešvarus! Jei Tu panorėsi, Tu gali mane išgydyti“.

⁴⁷ Jis pasakė: „Aš išgydysiu. Būk sveikas“. Jis nugalėjo ir užėmė raupsų vartus. Jis užėmė karščiavimo vartus.

Jis padarė, kad visa gamta Jam paklustų. Jis buvo Abrahamo Sėkla, Karališkoji Sėkla, Tas, kuriam buvo duotas pažadas; Jam, Abrahamui ir visai Sėklai, kuri sekė jį iki Karališkosios Sėklos, ir visai Sėklai po Jo. Dievo pažadas yra tiesa. Jis nugalėjo ligą.

Jis nugalėjo pagundymus. Kai priešas spjaudė Jam į veidą, smogė Jam į žandikaulį, Jis atsuko kitą pusę. Kai jie pešė Jo barzdą nuo veido ir spjaudė į Jį, Jis niekada neatsakė pykčiu. Jis nugalėjo gundymo vartus ir užėmė juos.

⁴⁸ Tuomet jūs sakote: „Mano temperamentas neleidžia man to padaryti“. Jūs, Abrahamo Sėkla, taip, pone, Jis nugalėjo tai už jus.

⁴⁹ Kai Jį erzino, Jis neatsilygino tuo pačiu. Kai iš Jo šaipėsi, Jis tylėjo. Kai Jis buvo vadinamas šėtonu, Jis tylėjo. Jis turėjo vieną reikalą, ir tai buvo Tėvo reikalas, ir Jis ėmėsi vykdyti tai. Tuomet, galiausiai, jie nuvedė Jį prie kryžiaus. Mirtis turėjo susitikti su Juo. Visi kiti buvo nugalėję jūras ir jie buvo nugalėję gamtą, ir jie nugalėjo liūtus, ir jie nugalėjo ugnį. Jie nugalėjo viską, išskyrus mirtį. Bet čia buvo Vienas, Jo gyslose pulsavo mirtį nugalinti jėga. Taigi jie paėmė Jo rankas, iškėlė ir prikėlė Jį prie kryžiaus. Jie mušė Jį ir išrengė, kol styrojo Jo kaulai. Bet kai jie tai padarė, ir padarė viską, ką jie galėjo padaryti, mirtis ištiko Jį, pasakė: „Dabar aš paimsiu Tave, kaip aš pasiėmiau Jozuę. Aš paimsiu Tave, kaip aš pasiėmiau Danielių. Ir aš padarysiu visa tai, nes aš padarysiu taip, kad Tu mirsi“.

⁵⁰ Ir Jis mirė, kad saulė gėdijosi pati savęs. Jis mirė, kol gamta gėdijosi ir ji sutriko. Saulė nusileido vidury dienos. Žvaigždės nepasirodė. Jis mirė, kol elementai buvo tokie juodi, kad negalėjai matyti prieš save rankos, vidury dienos. Aš įsivaizduoju, gamta pasakė: „Leiskite man mirti kartu su Juo“.

51 Broli! Tuomet šėtonas pasiuntė Jo brangią sielą į pragaro bedugnes. Ten buvo atverti vartai, tačiau Jis išėjo trečią dieną, užkariavo juos. Amen. „Jo Sėkla užvaldys priešo vartus“. Nugalėjo mirtį! Jis nugalėjo pragarą. Tą pirmąjį Velykų rytą Jis nugalėjo kapą. Dabar mes stovime, daugiau nei nugalėtojai, per Jį, Kuris pamilo mus.

52 Sekminių dieną Jis atsiuntė Šventąją Dvasią, kad toliau per pagonis išvestų pažadėtą Sėklą. Duoti pagonims, atstumtiesiems, suteikti jiems Šventosios Dvasios krikštą, kad įvestų juos į Pažadą. Dabar mes turime teisę nugalėti visas ligas. Mums nereikia jų nugalėti; tai jau nugalėta. Mes tiesiog turime pareikalauti pažado, eiti ir paimti tai. Tai jau yra nugalėta. Mirtis nugalėta. Pragaras nugalėtas. Liga nugalėta. Gundymas nugalėtas. Visi demonai yra nugalėti. Pragaras nugalėtas. Mirtis nugalėta. Kapas nugalėtas. Mes stovime vartuose, paimame tai, nereikia paleisti nė vieno šūvio. Už tai jau buvo sumokėta.

53 Jo priešas, jis užvaldys savo priešo vartus. Kiek? Tūkstančius milijonų; jis užvaldys savo priešo vartus, kiekvieną priešą. Jis prisikėlė iš mirusių. Mes užvaldome tai, nes Jis mums tai davė. Be viso to, visa tai yra nemokama dovana ir visa, ką Jis padarė, ir užkariavo visus vartus. Jis nugalėjo ligą, užėmė vartus. Vienintelis dalykas, kurį mes turime padaryti, tai priėti prie vartų, pasakyti: „Nugalėtojo Jėzaus Kristaus Vardu!“ Amen.

54 Kai ateina laikas mirti, ir mirtis sako: „Stebėkite, kaip aš priversiu jį išsižadėti savo religijos“.

55 „Jėzaus Kristaus iš Nazareto Vardu, atsitrauk, Jordane!“ Abrahamo Sėkla užima vartus.

56 Na, Paulius pasakė, kai jie ruošėsi nukirsti jam galvą, Abrahamo Sėkla, jis pasakė: „Mirtie, kur tavo geluonis? Kape, kur tavo pergalė? Ačiū Dievui, Kuris duoda mums pergalę per Jėzų Kristų“.

57 Jis užvaldys savo priešo vartus, užims juos. Taigi, jis nėra sumuštas prie vartų. Jis nugalės juos ir užims juos. Jis užvaldys juos. Tai yra jo paties galioje.

58 Šį rytą gyvojo Dievo Bažnyčioje yra jėga, kad išgydyti visas ligas. Gyvojo Dievo Bažnyčioje yra jėga nugalėti visas pagundas. Šį rytą gyvojo Dievo Bažnyčia turi jėgą priišti nuodėmę prie grandinės ir išmesti ją, ir gauti Šventosios Dvasios krikštą, Jėzaus Kristaus Bažnyčioje.

„Ko tik jūs trokštate, prašykite Mano Vardu, ir tai bus jums duota. Dar šiek tiek, ir pasaulis (ne Sėkla, bet dvasiškai neatsinaujinusi sėkla) Manęs daugiau nebematys. Tačiau jūs matysite Mane, nes Aš būsiu su jumis, netgi jummyse, iki pasaulio pabaigos“. Kas? Karališkoji Sėkla. „Darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite. Aš patvirtinsiu, kad Aš esu su jumis, nes šie ženklai lydės tuos, kurie tiki“.

Jis užvaldys savo priešą sėklą. Jis užvaldys. Jo Sėkla užvaldys savo priešą vartus, nesvarbu, kokie tai būtų vartai. Jei tai liga, pagundos, nuodėmė, kokie tai bebūtų vartai – jie yra nugalėti. Ir Abrahamo Sėkla užvaldys juos.

⁵⁹ Argi jūs nesidžiaugiate, ši rytą, žinodami, kad dabar mes stovime daugiau nei nugalėtojai? Daugiau nei nugalėtojai! O, nėra dėl ko kovoti. Kova baigta. Nuskambėjo švilpukas. Vėliava pakilo. Ir kiekvienoje nuodėmių krūvoje, kiekviename ligoninės kambaryje – yra senas grubus kryžius, įtvirtintas Nugalėtojo Jėzaus Kristaus Krauju. Vienintelis dalykas – mes tiesiog tikime, žvelgiame ir gyvename.

„Aš būsiu su jumis. Aš įrodysiu. Paskutinėmis dienomis ateis žmonės ir sakys: ‚O, na, tai buvo‘. Bet Aš būsiu su jumis. Ir tuos pačius dalykus, kuriuos Aš dariau, čia žemėje, Aš būsiu jumyse, darydamas tą patį. Tuomet jie sužinos. Jie pamatys Mane. Tai... Mano tauta pamatys Mane. Abrahamo Sėkla pamatys Mane. Jie pažins Mane. Jie atpažins Mane. Kiti vadins Mane ‚Belzebubu‘, lygiai kaip jie ir padarė. Bet jūs pažinsite Mane, nes Aš būsiu su jumis. Jūs pamatysite Mane, matysite savo akimis. Jūs pamatysite Mane, nes Aš būsiu su jumis, net iki pasaulio pabaigos, darydamas tuos pačius dalykus, kuriuos Aš darau. Kas tiki Mane, darbus, kuriuos Aš darau, jis taip pat darys, tos pačius darbus“.

⁶⁰ Ir, šiandien, gyvojo Dievo Bažnyčia turi privilegiją stovėti ir matyti nugalintį, prisikėlusį Jėzų Kristų, gyvojo Dievo Sūnų, esantį dabar čia, gyvenantį Savo Bažnyčioje, darantį tą patį, ką Jis darė tuomet. Tuomet mes užvaldome kiekvieno priešą vartus.

⁶¹ Jeigu jūs ši rytą turite priešą, tuomet, mano broli, tai vien tik – jeigu jūs esate Abrahamo Sėkla, po to, kai tai išgirdote, tuomet pragare neužteks demonų, kurie galėtų prieš jus atlaikyti tuos vartus. Jie atsidarys. Man nerūpi, kas tai yra. Jūs nueinate ten, kaip pažadėtoji Sėkla, sakote: „Aš pareiškiu, kad tai yra mano. Tai mano, nes Dievas prisiekė, kad Jis prikels Jėzų, ir per Jėzų aš nugalėsiu tai. Aš ateinu to Nugalėtojo, Jėzaus Kristaus, Vardu. Atsitraukite. Aš praeinu“. Amen. „Jis užvaldys priešą vartus“. Tuomet atsistokite ten su ištiestais pečiais ir jūsų spindinčiu skydu, padengtu Viešpaties Jėzaus Krauju. Priešas atpažins tai.

⁶² Jeigu jūs turite poreikį, pasikalbėkite su Juo dabar, kol mes melsimės, jūs, esantys čia ši rytą, kol esate palenkę savo galvas. Ir jeigu jūs turite poreikį, ar tiesiog nepakeltumėte savo rankos į Jėzų? Ir tiesiog pasakykite tai savo širdyje, savo širdyje, ir pasakykite: „Viešpatie, Tu žinai mano poreikį. Dabar aš išgirdau ši rytą, ir tai Biblija: ‚Jis užvaldys priešą vartus‘. Aš ateinu užvaldyti vartų. Galbūt aš turiu temperamentą. Galbūt man reikia Šventosios Dvasios. Nuodėmė surišo mane. Aš turiu

poreikį. Bet dabar aš ateinu prie vartų. Aš ruošiuosi ši rytą užimti juos, savo vartus. Taigi, duokite kelią, aš einu pro juos“.

⁶³ Palaimintas Viešpatie, Tu matei visas šias rankas. Ir Tu žinai, kad tai Tavo Žodis, Viešpatie. Aš tik pacitavau Jį, ir pateikiau pagal Raštus. Biblijos personažus, kaip jie pavergė karalystes, vykdė teisingumą ir užgesino ugnį, ugnies siautėjimą, išvengė kalavijo ašmenų, ir užčiaupė liūtų nasrus, ir, o, be to, moterys atgaudavo savo mirusiuosius, prikeltus į gyvenimą, ir daugelį kitų dalykų, nes Tu pažadėjai tai. Tai Tavo pažadas, „Jo Sėkla“. „Tavo Sėkla, Abrahamai, užvaldys priešų vartus“. Ir Tu ištesi Savo pažadą.

⁶⁴ Suteik dabar jiems, Viešpatie, jų širdies troškimą. Te jie išeis čia kitokie. Te jie išeina, žinodami, kad jie yra—jie yra nugalėtojai, nes Karališkoji Sėkla nugalėjo už juos. Karalius iš Karališkos giminės, kai Jis atėjo, gimęs iš mergelės, Jis nugalėjo kiekvieną priešą, net mirtį. Taigi net pati mirtis negali išgąsdinti Abrahamo Sėklos. Mes turime pažadą, kad paveldėsime žemę ir vėl sugrįšime dar šlovingesniu būdu, pašlovintame kūne, po to, kai paskutinis priešas atsidurs po kojomis, to vienintelio ir paskutinio Dievo vaiko, kuris ateis į Karalystę.

⁶⁵ Jeigu tie, kurie pakėlė rankas, Viešpatie, nusidėjėliai, išgelbėk juos. Tie, kurie yra atkritę, te jie žino, kad jie neturi likti atkritusiais. Jis gali užvaldyti tuos atkritimo vartus. Galbūt kuris tai turi temperamą, vulgarus, nepadoriai kalba ar yra geidulingos širdies, ar godus pinigams, ar—ar kažkokie nešvankūs dalykai, te jie žino, kad jie gali užvaldyti tuos vartus. Galbūt tai liga, Viešpatie, kančios. Jie gali užvaldyti tuos vartus: „Nes Jis buvo sužeistas už mūsų nusižengimus, sumuštas už mūsų neteisybes. Bausmė dėl mūsų ramybės buvo ant Jo, ir Jo rėžiais mes buvome išgydyti“. Ši rytą mes esame nugalėtojai. Suteik tai, Viešpatie.

Ir be viso to, tą didį darbą, kurį Jis atliko, taigi Jis yra su mumis. Taigi, Jis pažadėjo, kad Jis tai padarys. „Dar valandėlė, ir pasaulis Manęs daugiau nebematys, bet jūs Mane matysite; nes Aš būsiu su jumis, netgi jumyse, iki laikotarpio pabaigos“. Aš meldžiu, Tėve, kad Tu apreiškstum Save ši rytą kiekvienam iš mūsų. Nes mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

⁶⁶ Ar jūs tikite, kad tai Tiesa? Rimtai tikėkite, kad tai yra Tiesa, nė kiek neabejodami savo širdyje. Taigi, tiesiog atminkite tai. Šventosios Dvasios veikimas yra toks paprastas, kad tai supainioja intelektualų protą. Patys paprasčiausi dalykai, kuriuos aš kada nors. . . Aš mačiau, kaip Šventoji Dvasia tai daro. Aš sakau dalykus, na, apie kuriuos aš visai net nebūčiau pagalvojęs, kad taip bus. Jei turėčiau vadovautis savo protu, aš pasakyčiau: „Na, tai negali būti teisinga“. Bet tai visada yra teisinga. Jis viską daro taip paprastai. Ir Jis daro dalykus, kad apreiškėtų Save Savo žmonėms. Dievas yra su Savo žmonėmis.

Jis yra tarp Savo žmonių. Jis myli juos. Ir Jis nori daryti dėl jų, padėti jiems; ir tiesiog leisti jiems žinoti ne tai, ką Jis *padarys*, bet tai, ką Jis jau *padarė*. Jis jau tai padarė. Tai jūsų. Tai priklauso jums. Tai nemokama dovana nuo Dievo, mūsų Tėvo, Jo Bažnyčiai.

⁶⁷ Taigi, kaip intelektualus protas bus taip iškreiptas, kaip Danieliaus dienomis ir hebrajų vaikų dienomis, ir—ir daugelį kitų, apie kuriuos mes kalbėjome ši rytą. Suprantate, anų laikų didįjį intelektualinį pasaulį buvo taip pat sunku įveikti, kaip ir dabar. Tai visada buvo priešas, jų požiūriu, o jų šiuolaikinis mokslas ir kiti dalykai buvo tiesiog tokie pat sudėtingi, kaip ir šiandien. Suprantate, tai buvo tas pats dalykas. Bet visada buvo tokių, kurie išdrįsdavo pasilikti ten ir pasakyti: „Dievas teisus. Dievo Žodis yra tiesa“.

⁶⁸ Ir, jums, jums nereikia nugalėti, nes Jis nugalėjo. Vienintelis dalykas, ką jums reikia padaryti, tai tiesiog ateiti ir paimiti, atsistoti vartuose, pasakyti: „Tai mano. Tai yra mano. Dievas man tai davė - mano išgelbėjimą. Jeigu aš noriu Šventosios Dvasios - Dievas man Ją davė. Pažadas yra man, mūsų vaikams, visiems, kurie yra toli, tiek kiek Viešpats pašauks“. Štai kodėl aš stoviu. Tiesiog. . .

⁶⁹ Mano šio išvalgumo tarnavimas ir taip toliau, netrukus baigsis. O, tai bus visada. Tačiau, tai greitai baigsis, kadangi bus kažkas didingesnio. Suprantate? Tai tęsiasi; nuo paėmimo už rankos, iki išvalgumo, ir dabar ruošiasi padaryti dar vieną. Suprantate? Matote tai. Stebėkite tai ir žinokite, kad tai yra tiesa. Suprantate? Aš žinau, kad tai Tiesa. Ir tai bus vis didingesnis, aukštesnis, geresnis. Žinoma. Na, Jis pažadėjo tai. Ir tai, ką Jis pažada, Jis ir daro. Jis negali neištesėti Savo pažado. Ir kas tai yra? Jo amžinai gyvas Buvimas su mumis, kad leistų tai, kad žinotumėte, jog Jis užėmė vartus dėl jūsų.

⁷⁰ Jis buvo Karališkoji Sėkla. Niekas negalėjo užimti tų vartų, išskyrus Jį. Visi jie ten buvo tik Jo atėjimo šešėliai. Bet kai Jis atėjo, tai užbaigė visą kovą. Kova buvo užbaigta Getsemanėje ir Kalvarijoje. Ir dabar mes tiesiog stovime kaip nugalėtojai. Nebereikia kovoti. Mes. . . Kova baigta. Mums tiesiog tai priklauso, turime nuosavybės teisės dokumentą. Rašytinė Dievo, mūsų Tėvo garantija, Kuris pakėlė Savo ranką, pasakė: „Aš prisiėkiu Savimi, kad jo Sėkla užvaldys prieš vartus“. Štai taip. Tai jau užvaldyta. „Jis buvo sužeistas už mūsų nusizengimus. Jo rėžiais mes *buvome* išgydyti“. Tai jau atlikta. Tai užbaigtas darbas. Mes tiesiog turime tai. „Ir darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite“. Šį rytą Karalius yra su mumis. Jo didingi palaiminimai, Šventoji Dvasia, judanti virš mūsų. Jaučiant tą šlovingą jausmą, žinant, kad tai tiksliai su. . . atitinka Dievo Žodį. Tai suteikia mums tokią nuostabią paguodą, žinant, kad—kad Dievas yra mūsų Tėvas.

⁷¹ Dabar, aš manau, ar jis—ar jis ši rytą išdalino maldos korteles? Aš jam pasakiau, gerai, jeigu bus tik bažnyčios žmonės, na, kad nedalintų jokių maldos kortelių. Bet jeigu būtų—būtų dešimt, penkiolika žmonių ar kažkas panašaus, jei čia būtų atvykėlių, na, kad išdalintų maldos korteles, kad mes galėtume juos pakviesti ir pasimelsti už juos. Kiek ši rytą pas mus yra atvykėlių? Pakelkite savo ranką. O, tai bent! Žinoma. Yra penkiolika ar dvidešimt. Gerai. Mes sustatysime į eilę, turinčius maldos korteles, ir atvesime juos čia ant pakylės. Suprantate, priešastis, dėl ko aš pasakiau „bažnyčios“ žmonės, jie yra čia.

⁷² Šis išvalgumas, atminkite, aš kalbu apie tai, išvalgumas netrukus baigsis, bus kažkas daug didingesnio ir daug geresnio, tiesiog pakeliui. Buvo, aš žinau, matau jus dabar žvelgiate į du brolius, kurie vakar stovėjo su manimi, kai tai įvyko, suprantate, ir dieną prieš, kai tai įvyko. Ir dabar, tai įvyko tris kartus iš eilės, patvirtinimas, kad tai jau visai čia pat, suprantate, tai įvyks.

⁷³ Taigi, Viešpatie, Tu esi Dievas ir mes esame Tavo tarnai. Mes dėkojame Tau už Tavo Žodį, už Šventąją Dvasią, Kuri palaimino mūsų širdis. Ir dabar mes esame laimingi. Mes sėdime čia, žinodami, kad esame nugalėtojai. Mes jau užvaldėme visus priešo vartus. Tai buvo mums duota ir mes savo rankoje turime pagrindinį raktą. Jėzaus Kristaus Vardas at-...atvers visus priešo vartus. Paimkite šį raktą, Jėzaus Vardo raktą, ir at-... atidarykite visus priešo vartus, sulaikančius jus nuo bet kokio pažado.

Ir, Dieve, ši rytą mes ateiname Jėzaus Vardu, su šiuo raktu, kad atvertume vartus ligoniams ir kenčiantiems. Nes Jo Žodyje parašyta: „Mano Vardu jie išvarinės demonus. Jie kalbės naujomis kalbomis. Ir jeigu jie ims gyvates ar išgertų ką nors mirtino, tai jiems nepakenks. Jie dės rankas ant ligonių, ir šie pasveiks“. Mes žinome, kad tie dalykai yra tiesa. Ir suteik ši rytą, Viešpatie, kad jie, kad žmonės galėtų tai pamatyti per pasireiškimą Žodžio, tapusio kūnu ir gyvenančio tarp mūsų, kad: „Jis buvo sužeistas už mūsų nusižengimus; Jo režiais mes buvome išgydyti“. Ir te jie priima tai ši rytą ir būna išgydyti nuo visų savo ligų, negalavimų ir vargų. Mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

⁷⁴ Ar pagrotumėte, Teddy, „*Tiktai Tikėk*“, tyliai ir lėtai, jei galite.

Ir ką? Ar jūs pradėjote nuo vieno? Numeris vienas, maldos kortelė. Vienas, du, trys, keturi, penki, šeši, septyni, aštuoni, devyni, dešimt, ar kokie ten yra. Gerai. Ar galėtumėte tyliai, jei galite atsistoti, ateiti iš šios pusės.

[Brolis klausia: „Kiek jūs pakvietėte?“—Red.] Hm? [Kažkas sako: „Tai viskas. Tai viskas“.] Apie . . .

Paziūrėkime, numeris vienas, numeris du. Kas turi maldos kortelę numeris vienas? [Brolis sako: „Aš turiu“—Red.] Taip. Numeris du. Gerai, pone. Numeris trys, numeris keturi, numeris

penki, numeris šeši, numeris septyni, numeris aštuoni, numeris devyni, numeris dešimt.

⁷⁵ Kol jie eina ir užima savo poziciją, aš norėčiau kai kuriems iš jūsų užduoti klausimą. Kiek iš čia, bažnyčios žmonių, kurie serga? Bažnyčios žmonės, pakelkite savo ranką. Apie penkis . . . keturi, penki, šeši, septyni, aštuoni. Aštuonios ar devynios rankos. Ar yra kas nors čia bažnyčioje, kuris yra ne iš šios bažnyčios, jie yra pašaliečiai su mumis, jūs galbūt atėjote po tarnavimo ir negavote maldos kortelės? Ar nepakeltumėte savo rankos? Kas nors, kuriam reikalingas Dievas, kuris ne . . . kuris—kuris nelanko šios bažnyčios. Kas nors iš čia esančių, kurie nėra šios bažnyčios nariai, ir—ir jūs sergate ir neturite maldos kortelės, ir norėtumėte, kad jus prisimintų maldoje? Ar pakeltumėte savo ranką, kiekvienas? Gerai. Tai gerai. Gerai.

⁷⁶ Dabar aš paprašysiu, kad jūs būtumėte kiek tik įmanoma pagarbūs, tik—tik keletą minučių ir tuomet mes iš karto pajudėsime ir pradėsime. Dabar pažiūrėkime. Kiek dar vietos tau liko, Bili? Gerai. Ar čia yra dešimtas numeris? Aš pakviečiau nuo vieno iki dešimto.

Vienuolika, dvylika, trylika, keturiolika, penkiolika, tegu jie dabar atsistoja. Jeigu jų numeris dešimtas, vienuoliktas, dvyliktas, tryliktas, keturioliktas, penkioliktas, tegul jie atsistoja. Gerai. Vienas, du, trys, keturi, penki, šeši, septyni, aštuoni, devyni, dešimt, vienuolika, dvylika. Trūksta dar kažkur dviejų, nuo vieno iki penkiolikto. (. . .? . . . septyni, aštuoni, devyni, dešimt, vienuolika.) Penkiolika, šešiolika, septyniolika, aštuoniolika, devyniolika, dvidešimt.

⁷⁷ O, palaukite minutėlę. Aš—aš pasakiau jam, kad išdalintų maldos korteles žmonėms, kurie yra ne iš šios bažnyčios. Teisingai. Suprantate? Nes tai bus, suprantate, išvalgumas. Žmonės sakys: „Šie žmonės eina į šią bažnyčią“. Suprantate? Aš—aš pasakysiu jums. Kiek iš jūsų buvote čia . . . niekada anksčiau čia nebuvote? Leiskite pamatyti jūsų ranką, anksčiau nė karto nebuvote nė viename iš mano susirinkimų. Gerai. Gerai.

Taigi, gerai, tiesiog minutėlę dabar, broli Teddy.

⁷⁸ Taigi, aš galbūt pasakysiu tai, kad visi iš jūsų girdėjote apie susirinkimus, kaip tai vyksta, manau, kad girdėjote visi, buvę susirinkimuose? Suprantate? Kai mūsų Viešpats Jėzus buvo čia žemėje, Jis nepretendavo būti išgydytoju. Jis buvo Abrahamo Sėkla, žinoma, ir Jis turėjo su Savimi pažadą. Jis pasakė, kad Jis nieko nedarė, kol Tėvas Jam neparodė. Teisingai? Ir Jis pasakė: „Aš nieko negaliu daryti, kol Tėvas Man neparodys ką daryti“. Ir Jis matė tai per . . . Ne „kol Tėvas Man *pasakys*“. „Kol Tėvas Man *parodys*“. Švento Jono 5:19: „Ką aš matau Tėvą darant, tą taip pat daro ir Sūnus“.

⁷⁹ Taigi, kai Jis—Jis ateina, mes sužinome, Jo tarnavimo pradžioje, kad po to, kai Jis užėmė Dovydo sostą. . . [Tuščia vieta juostoje—Red.] Dvasiškai kalbant, . . .

Kai Šventoji Dvasia nužengė ant Jo per Jono krikštą ir Jis tapo pateptuoju Mesiju. Taigi, atminkite, kai Jis gimė, Jis buvo Dievo Sūnus. Jis buvo iš mergelės gimęs Sūnus. Bet kai Jis tapo Mesiju, kai ant Jo nužengė Šventoji Dvasia, kadangi *Mesijas* reiškia „pateptasis“. Suprantate? Ir Jis buvo Pateptasis, kai ant Jo nužengė Šventoji Dvasia. Jūs girdėjote mane pamokslaujant apie „*Avinėlį ir Balandį*“. Tuomet mes sužinome, kai Jis. . . Po Jo gundymo, trukusio keturiasdešimt dienų, Jis išėjo.

⁸⁰ Ir kaip prasidėjo Jo tarnavimas, ir kaip jis baigėsi? Mes randame, kad Jo tarnavime buvo žmogus, vardu Andriejus, kuris nuėjo ir surado savo brolių, Simoną, žveją, ir atvedė jį pas Jėzų. Ir Jėzus jam pasakė, tarė: „Tavo vardas Simonas. Tavo tėvo vardas Jonas. Nuo šiol tu būsi vadinamas *Petru*, kas reiškia „nedidelis akmuo“. Jūs prisimenate tai? Ir šis vyrukas buvo taip nustebintas tuo, ką Jėzus jam pasakė!

Taigi, ar Mesijas turėjo tai padaryti? Kiek iš jūsų tai žino, pasakykite: „Amen“. Jis turėjo būti Dievu-Pranašu. Taip, pone. Mozė pasakė: „Viešpats, jūsų Dievas, iškels Pranašą, panašų į mane. Ir įvyks tai, kas neklausys šio Pranašo, bus išnaikintas iš tautos“.

⁸¹ Taigi, tuomet, kai mes vėliau sužinome, Jo. . . „Jis atėjo pas Savuosius“. Kas jie buvo? Žydai, pagal prigimtį. „Ir taigi, Savieji Jo nepriėmė“, taigi tuomet Jis turėjo. . . Taigi, tai turi ateiti pas pagonis, suprantate, kadangi Savieji Jo nepriėmė. „Bet visiems, kurie Jį priėmė, Jis suteikė galią tapti Dievo sūnumis“. Taigi dabar Jis atsigrėžė į pagonis, jau du tūkstančius metų tai daro. Bet dabar atkreipkite dėmesį į dalykus, kuriuos Jis padarė.

⁸² Tuomet Pilypas, pamatęs tai darant, nuėjo ir surado Natanaelį, ir pasakė Natanaeliui, Ką jis surado ir ką Jis padarė. Ir tai nustebino jį. Jam buvo sunku tuo patikėti. Bet kai jis pateko į Viešpaties Jėzaus Akivaizdą, kai jis surado, kur Jis buvo, atėjo į Jo Akivaizdą, Jėzus pasakė: „Štai izraelitas, kuriame nėra jokios klastos“.

⁸³ Taigi, jeigu jūs būtumėte ten stovėjęs, ar manote, kad jūs būtumėte pakankamai dvasingas, kad suprastumėte Kas tai buvo? Jūs manote, kad būtumėte tai padarę? Dabar žiūrėkite. Suprantate? Tas Žmogus, tiesiog Nepažįstamas, žv-. . . ten, Jis galbūt buvo žvejys. Jis buvo dailidė, štai kuo Jis buvo. Tas dailidė, Žmogus, stovintis ten, vidutinio amžiaus Vyras. Ir štai pasirodo šis žmogus. Jis pažvelgė į jį, kaip į vieną iš tų vyrų čia, pasakė: „Štai izraelitas, kuriame nėra jokios klastos“. Na, iš kur Jis žinojo, kad jis buvo izraelitas? Ne tai, kaip jis buvo apsirengęs, kadangi jie visi buvo apsirengę vienodai. „Kuriame nėra jokios klastos“. Iš kur Jis žinojo, kad jis buvo neklastingas žmogus?

84 Taigi, tai nustebino šį žmogų. Būdamas tikru tikinčiu, jis paklausė: „Rabi, - ar broli, pamokslininke, mokytojau, - kada Tu mane matei?“ Suprantate, jis klausinėjo Jį.

85 Jis pasakė: „Prieš Pilypui pakviečiant tave, kai tu buvai po medžiu, Aš mačiau tave“.

Jis pasakė: „Tu esi Dievo Sūnus. Tu esi Izraelio Karalius“.

86 Jėzus pasakė: „Kadangi Aš tau pasakiau tai, dabar tu tiki Manimi? Dabar jūs pamatysite didesnius dalykus nei tai“.

87 Ir štai dėl ko aš tikiu, kad gyvojo Dievo Bažnyčia matys didesnę dalyką nei tai. Dabar ižengs tiesiai į tai, netrukus, suprantate, nes jis patikėjo tuo. Tie, kurie atmetė tai, dėl denominacinių užtvarų, aš abejoju, ar jie kada nors kuo nors patikės. Suprantate? Dalykai . . . Jūs arba vaikščiosite Šviesoje, arba būsite akli. Šviesa apakina arba rodo kelią.

88 Aš radau mažus paukštelius prie Laisvės statulos. Būtinai pažiūrėkite tai, broli Thoms, kai jūs nuvyksite, suprantate. Jie daužė savo galveles, atsirinkdami į tai. Ir aš paklausiau: „Kas nutiko?“

89 Pasakė: „Užuot sekę paskui šviesą audros metu į saugią vietą, jie bandė užgesinti šviesą. Jie patys save žudo“.

90 Tai vienintelis dalykas, kuris nutinka, kai jūs bandote užgesinti Šviesą, jūs nusižudote, dvasiškai. Tiesiog vaikščiokite Šviesoje, kaip Jis yra Šviesoje, tuomet mes turėsime bendravimą vienas su kitu, visos bažnyčios tikės ir eis toliau, ir džiaugsis Dievo palaiminimais. Argi tai nebūtų nuostabu?

91 Pažvelkite į samarietę, kai ji atėjo. Ji buvo samarietė, taigi (ne žydė), samarietė. Ir Jis pasakė: „Atnešk Man gerti“. Ir pokalbis tęsėsi.

Tai dabar dėl naujai atėjusiųjų.

92 Ir pokalbis tęsėsi. Taigi, ji nežinojo, kad Jis buvo Mesijas. Jis buvo tik Žmogus, žydas. Matote, kaip ji pasakė pirma? Ji tarė: „Na, jums, žydams, nėra įprasta taip kalbėti su samariete“. Ji pasakė: „Mes neturime jokių reikalų vienas su kitu“.

93 Jis tarė: „Bet jeigu tu žinotum, su Kuo kalbi, tu prašytum Manęs gerti. Ir Aš atneščiau tau, duočiau tau vandens, tu nebeitum čia pasisemti“.

94 Na, ji atsakė: „Taigi, minutėlę“. Ji tarė: „Mes garbiname šiame kalne, o—o jūs, žydai, garbinate Jeruzalėje“.

95 Jėzus atsakė: „Bet ateina valanda, kai—kai jūs nebegarbinsite nei Jeruzalėje, nei šiame kalne, bet Dvasioje. Nes Dievas yra Dvasia, ir tie, kurie Jį garbina, turi garbinti Jį Dvasioje ir Tiesoje“. Suprantate? Na, Jis kalbėjo toliau, tęsė pokalbį, kol Jis sužinojo, kur buvo jos problema. Kas, jūs žinote, kur buvo jos problema? Ar kas nors žino, kas nutiko moteriai

prie šulinio? Ji turėjo per daug vyrų, ar ne? Taigi Jis tarė jai: „Eik, pasiimk savo vyrą ir ateik čia“.

Ji atsakė: „Aš neturiu vyro“.

⁹⁶ Pasakė: „Teisingai. Tu turi penkis, ir tas, su kuriuo tu dabar gyveni, nėra tavo“.

⁹⁷ Ji tarė: „Pone!“ Dabar stebėkite ją. „Pone, aš suprantu, kad Tu esi Pranašas“.

Jeigu jūs peržiūrėsite tą parašę, jūs sužinosite. „Pone, - originale, - Tu esi, aš suprantu, kad Tu esi *tas* Pranašas“. Atminkite, Biblijoje vis sakoma: „Tas Pranašas, ar Tu esi *tas* Pranašas?“ Koks tai buvo Pranašas? Tas, apie kurį Mozė pasakė, kad iškils.

„Aš suprantu, kad Tu esi Pranašas. Taigi, mes esame išmokyti, ir mes žinome, kai Mesijas ateis, Jis darys šiuos dalykus“. Tai buvo Mesijo ženklas. Ar tai tiesa? Sužinoti, kokia buvo jos problema. Pasakė: „Mes žinome, kai Mesijas ateis, Jis mums pasakys šiuos dalykus. Bet Kas Tu esi?“

Jis atsakė: „Aš, kuris su tavimi kalbu, esu Jis“.

⁹⁸ Ji paliko savo vandens indą, nubėgo į miestą, aš įsivaizduoju, tiesiog laikydama už širdies ir sakydama, laikydama savo rankas ant krūtinės, tiesiog šokinėjo, sakydama: „Ateikite pažiūrėti Žmogaus, Kuris pasakė man tai, ką aš padariau. Argi tai ne pats Mesijas? Argi tai ne Tas, apie kurį Biblijoje pasakyta, kad ateis? Tai žydas, sėdintis ten, tiesiog paprastas Žmogus, atrodo kaip stalius. Bet Jis man pasakė, kad aš turėjau penkis vyrus, ir jūs visi žinote, kad tai tiesa. Tai turi būti Mesijas“. Teisingai?

⁹⁹ Taigi, Jėzus pasakė: „Dar šiek tiek laiko ir pasaulis Manęs daugiau nebematys. Tačiau, jūs matysite Mane, nes Aš būsiu su jumis, netgi jumyse. Ir darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite. Dar daugiau nei aš čia padariau, jūs darysite, nes Aš einu pas Tėvą, sugrįšiu Dvasios pavidalu“.

Už auką sumokėta. Karališkoji Sėkla mirė; Karališkoji Sėkla vėl prisikėlė. Taigi, Bažnyčia tikėdama tuo, stovi išteisinta ir Karališkoji Sėkla gali įeiti į šiuos žmones ir net padaryti juos bendrapaveldėtojais, Dievo sūnumis ir dukterimis.

¹⁰⁰ Taigi, visi likusieji iš jūsų, kurie nesate maldos eilėje, aš pasakiau jam, kad išdalintų korteles tik žmonėms, kurie. . . kai aš paskambinau jam šį rytą. Jis paskambino man, pasakė: „Tu nori nueiti ir išdalinti korteles, tėti?“

¹⁰¹ Aš pasakiau: „Jei bus dešimt žmonių, kurie ne iš šios bažnyčios“.

¹⁰² Taigi, kartais bažnyčioje aš pakviečiu ir duodu jiems maldos korteles. Jūs grįžtate, sakote: „Na, jis pažinojo juos. Jie buvo iš bažnyčios. Jis žinojo jų būklę. Žinoma“.

103 Tuomet aš apsisuku, sakau: „Tiesiog ateikite tie, kurie ne iš šios bažnyčios. Gerai. Jūs, kurie ne iš bažnyčios būsite tie, kurie stosite į maldos eilę“.

104 „O, mes jų nepažįstame“, – pasakė bažnyčia. „Mes nežinome, kokia yra jų problema. Jis galbūt melavo apie tai“. Suprantate?

105 Tuomet aš sakau: „Niekas neateis. Te Šventoji Dvasia tiesiog išrenka tuos, kurie yra čia, kurie ne iš bažnyčios, tiesiog sėdi ten“. Tačiau jūs tiesiog. . .

106 Iš viso nėra jokio būdo, kaip atvesti žmogų pas Dievą, nebent jis yra iš anksto paskirtas būti Dievo sūnumi. Tiesiog nėra jokio būdo, kad tai padaryti. Jėzus pasakė: „Niekas negali ateiti pas Mane, jeigu jo nepatrauktų Mano Tėvas“. Ir tai Tiesa. Viskas, ką Jis darė, ten buvo kažkas priešingo. „Jeigu Jis padarė tai *tokiu* būdu, tai turėjo būti *tokiu* būdu. Ir *tokiu* būdu, tai turėjo grįžti *tu* būdu“. Suprantate, tai tik netikėjimas. Bet išmintis pateisina jos vaikais. Taigi, jūs, jūs suprantate.

107 Dabar čia, aš bandau pasakyti šiam žmonių susirinkimui, tai, kad Jėzus Kristus buvo ta Karališkoji Sėkla. Tai ne mes; tai Jis. Mes tik esame to paveldėtojai, bet viskas yra mūsų. Kas jeigu jūs būtumėte tą dieną stovėję ten, kai atėjo Simonas? Ir, jūs, niekas. . . Tai pirmas dalykas, kurį Jis padarė.

108 Taigi, tai būtų buvęs pirmas dalykas šiems žmonėms, jeigu Jis tai padarytų. Jie niekada anksčiau to nematė.

109 Bet kai Simonas atėjo, senas žvejys, neturėjo pakankamai išsilavinimo, kad parašytų ant popieriaus lapo savo vardą. Biblijoje pasakyta, kad jis buvo „neišsprusęs ir neišsilavinęs“. Ir yra jungtukas. Abu, „neišsprusęs ir neišsilavinęs“. Ir tada, kai Jis priėjo, ženklas, jėga. . . Jėzaus, Jėzus pasakė: „Tavo vardas yra Simonas“. Kaip jūs manote, ką jis pagalvojo? Ką jūs pagalvotumėte, jeigu būtumėte ten stovėję? „Ir tavo tėvo vardas Jonas. Ir nuo šiol tu būsi vadinamas Petru“. Ką–ką jūs pagalvotumėte? Ar Žmogus skaitė jo mintis? Na, ką jūs pagalvotumėte? Ar jūs manytumėte, jog tai buvo Mesijo ženklas?

110 Jeigu tai Mesijo ženklas viename laikotarpyje, tai turi būti Mesijo ženklas, antrame laikotarpyje, trečiame laikotarpyje, ketvirtame laikotarpyje. Kiekvienas laikotarpis turi būti toks pat, nes Dievas negali pasikeisti. Ir kiek iš jūsų žino, kad Mesijas buvo Dievas? Žinoma. Tai buvo Pateptasis. Žinoma. Taigi, Jis negali pasikeisti. Jis turi būti toks pat.

111 Štai kodėl Jis turėjo paliudyti tą patį dalyką samariečiams, ką Jis padarė žydams. Nes yra trys žmonių tautybės: Chamo, Šemo ir Jafeto žmonės; žydai, pagonyš ir samariečiai.

112 Taigi, jūs atkreipėte dėmesį į Šventąją Dvasią? Kiek iš jūsų žino, kad Petras turėjo Karalystės raktus? Ar jūs atkreipėte dėmesį? Jis atvėrė tai žydams Sekminių dieną. Pilypas nuėjo ir pamokslavo samariečiams, ir krikštijo juos Jėzaus Kristaus

Vardu, bet Šventoji Dvasia dar nebuvo nužengusi ant jų. Jie turėjo pasiūsti Petrą, kuris uždėjo ant jų rankas, ir jie gavo Šventąją Dvasią. Teisingai? Ir Kornelijaus namai, pagonyms gavo Ją. Tai buvo viskas. Nuo to laiko tai tiesiog atverta visiems. Taigi, štai taip, suprantate, Jis turėjo tai atverti. Dievas turi būdų, kaip tai padaryti.

¹¹³ Taigi, šį rytą, jeigu Tas, Kuris davė Pažadą Sėklai, ir jeigu sėkla sėdi čia... Aš noriu tikėti, kad kiekvienas iš jūsų esate. Jeigu Sėkla sėdi čia, tai tikrai Sėkla pamatys Pažadą. Dabar, kiekvienas iš čia stovinčių žmonių, pakėlė savo rankas, jie niekada anksčiau nėra buvę susirinkimuose. Jie man nepažįstami. Aš nežinau nei vieno iš jų. Jie tiesiog atėjo čia. Ir prieš keletą minučių Bilis padavė jiems maldos kortelę, ir štai jie stovi čia. Čia yra daug jūsų, kurie pakėlėte rankas, jog jūs neturite maldos kortelių ir jūs esate pašaliečiai čia. Tai nieko bendro su tuo neturi. Jūs tiesiog tikėkite, kad esate to pažado paveldėtojai. Jūs tiesiog tikėkite, kad Jo režiais jūs buvote išgydyti. Ir tikėkite tuo visa savo širdimi, ir stebėkite Jį.

¹¹⁴ Vienintelis dalykas, kad ši dovana - tai tiesiog atsiduoti Jam. Aš nieko nesakau; tai Jis kalba. Ir jeigu Tai yra Jo pranašystės Dvasia, pranašas visada turėjo TAIP SAKO VIESPATS. Tai visada buvo teisinga. Ir neabejokite Mokymu, kadangi tai turi atitikti su Biblija, jei tai Dievas. Dievas negali kažką pasakyti, o paskui grįžti prie to ir pakeisti tai. Tai visą laiką turi būti tas pats.

¹¹⁵ Taigi, jūs ten, jūs tikėkite. Visa savo esybe, tikėkite. Dabar daugiau nebevaikštinėkite. Tiesiog sėdėkite dabar visi ramiai.

Tiesiog kaip galima švelniau ir tyliau.

Taip atsitiko, kad šį rytą pirmasis čia stovintis asmuo yra vyras. Dabar mes ruošiamės paimti šią Rašto vietą.

¹¹⁶ Ar dabar jūs matote, kur aš stoviu? Kiek iš jūsų gali tai suprasti? Štai čia stovi vyrai ir moterys, kurių niekada gyvenime nebuvau matęs. Jie niekada net nebuvo susirinkime ir jūs matote, kur jie randasi. Jie nežino, kas nutiks. Aš nežinau, kas nutiks. Bet Dievas pažadėjo tai. Abrahamas nežinojo, kas nutiks, kai jis paėmė peilį, kad nužudytų Izaoką, bet Dievas jam pažadėjo. Tuo viskas išspręsta. Jis gavo jį kaip vieną iš mirusių, žinodamas, kad Jis gali prikelti jį iš mirusiųjų. Teisingai? Taigi, tai viską išsprendžia.

¹¹⁷ Taigi, čia šalia manęs stovi vyras, aš niekada jo nemačiau, nieko apie jį nežinau. Esame vienas kitam svetimi. Mes vienas kito nepažįstame. Dievas pažįsta mus abu.

Taigi, Dieviškosios dovanos dėka jei tik aš galėčiau per dovanotą... Taigi, tos dovanos gimsta jummyse. Dievas iš anksto numatė dar prieš pasaulio sukūrimą. Kiek iš jūsų tai žino? Taigi, aš neturiu nieko, kad galėčiau paimti dovaną. Dievas

tiesiog išsirinko tai. Aš niekada to nepasirinkau. Jis išsirinko tai. Suprantate? Kaip ir Senojo Testamento pranašai, ir įvairūs žmonės, jie buvo iš anksto numatyti, kad daryti tai, daryti šitai.

¹¹⁸ Taigi, jeigu vyras serga, aš negaliu jo išgydyti. Jeigu vyrui reikia pagalbos, tai priklausys nuo to, ko jam reikia, ar aš galėsiu jam padėti ar ne. Galbūt, jei tai būtų kažkas kita, kaip jis . . . kažkas, kuo aš galėčiau jam padėti, na, aš mielai tai padaryčiau. Galbūt jis turi temperamentą. Galbūt jis net nėra krikščionis. Galbūt jis krikščionis. Galbūt jis yra apsimetėlis. Aš nežinau. Kas, jeigu jis tiesiog klastingas veidmainis, prasmuko čia ir tiesiog apsimetinėja kažkuo? Stebėkite, kas vyksta, suprantate, tiesiog—tiesiog žiūrėkite, kas įvyks. Aš nežinau.

¹¹⁹ Bet, suprantate, jūs stovite čia, tuomet jūs galite tvirtai stovėti, žinodamas, kad Dievas davė pažadą, Dievas laikosi Savo pažado. Suprantate? Taigi, jeigu Dievas laikosi Savo pažado, tiesiog dabar čia šiems žmonėms; kiek iš jūsų čia, stovintys ten, visa savo širdimi patikėsite tuo? Ar jūs patikėsite, visa savo širdimi? Tuomet jūs tiesiog tikėkite manimi.

¹²⁰ Dabar pažiūrėkime. Paimkime Rašto vietą. Taigi, Simonas Petras atėjo pas Viešpatį Jėzų. Ir kai atėjo pas Viešpatį Jėzų, Viešpats Jėzus pasakė jam, kas jis buvo, ir—ir pasakė jam apie jo gyvenimą. Na, tas pats Jėzus gyvena šiandien. Jis . . . Ar jūs tikite, kad Jis prisikėlė iš mirusių? Ar jūs tikite, kad Mesijo Dvasia gyvena tiesiai Bažnyčioje, šiandien, lygiai taip pat, kaip Ji visada gyveno? Gerai.

¹²¹ Dabar, jūs, esantys auditorijoje, kurie neturite maldos kortelės, jūs pažvelkite štai čia ir sakykite: „Viešpatie!“ Žinoma, auditorijoje nėra maldos kortelių, aš visus juos turiu čia. Jūs, esantys auditorijoje, sakykite: „Viešpatie, Tu paliesk mane“. Sužinokite, kas įvyks. Sužinokite kas nutiks . . . ? . . .

¹²² Taigi, pone, jei pasaulyje būtų koks nors būdas padėti jums, aš tai padaryčiau. Suprantate, aš tiesiog, mes tiesiog esame nepažįstami čia, ir aš—aš sutinku jus pirmą kartą. Bet aš, kaip tarnautojas, esu atsakingas sakyti Tiesą ir būti Jėzaus Kristaus liudytoju. Ir, dabar, aš nenoriu, kad jūs man ką nors pasakytumėte. Aš tiesiog noriu, kad jūs man atsakytumėte, ar tai tiesa, ar ne, ir tuomet te Jis tai daro. Ir jeigu Jis atliks tuo pačiu būdu čia, ant pakylės, per šį kūną, kaip Jis tai darė per Jėzaus kūną!

Tai Dievas, Kristuje. Jėzus pasakė: „Aš nieko nedarau, kol Tėvas, kuris yra Manyje, neparodo Man. Jis Man pasako, ką daryti“. Taigi, tai nebuvo Jėzus, kuris pasakė moteriai. Tai Tėvas Jame, pasakė moteriai. Tai buvo—nebuvo Jėzus, kuris žinojo, kas buvo Simonas Petras, tai buvo Tėvas, kuris gyveno Jame, žinojo, kas buvo Simonas Petras. Štai ir viskas. Suprantate? Štai ir viskas.

123 Aš dabar galiu jums pasakyti, jūs esate krikščionis, taip, pone, nes jūs turite svetingą dvasią, šiltai vibruojančią. Ir, jis, jis yra tikintis. Jis yra krikščionis. Ir jūs kenčiate nuo nervinės būklės, kuri sukelia jums skrandžio problemą. Teisingai? [Brolis sako: „Teisingai“—Red.] Matote? Matote? Taigi, būtent taip. Kaip tai įvyko? Iš kur aš tai žinau? Iš kur aš galiu tai sužinoti? Mes niekada anksčiau nematėme vienas kito. Tai tiesa. Ar ne taip? [„Tai tiesa“.] Galbūt Jis pasakys jums ką nors apie jus. Aš pasakysiu jums. Čia yra kažkas. Aš matau šalia jūsų moterį. Ji su jumis. Tai jūsų žmona. Jai taip pat reikalinga pagalba. Taip, pone. Jūs tikite, kad Dievas gali man čia pasakyti, kas yra negerai su jūsų žmona? [„Aš žinau, kad Jis gali“.] Gerai, pone. Ji turi širdies problemą, komplikacijų. Teisingai. Ar ne taip? Taip pat nervinga. Taip, pone. Taigi, jūs ne iš šio miesto. Jūs grįžkite *šiuo* keliu, kai keliausite namo, vykdami į Cincinatį. Teisingai. Jūs esate iš Cincinačio, Ohajas. Jūsų vardas Milliken. Sugrįžkite, grįžkite namo, būkite sveikas. Viešpats palaimins jus ir jūs būsite išgydytas, jūs ir jūsų žmona. Telaimina jus Dievas.

Ateikite, pone. Jūs tikite? Dabar tiesiog turėkite tikėjimą. Neabejokite.

124 Dabar būkite tikrai pagarbūs. Visi dabar būkite tikrai pagarbūs, tylėkite. Suprantate, Šventoji Dvasia tokia baikšti. Kiek iš jūsų tai žino? Tiesiog tikrai baikšti, Šventoji Dvasia, suprantate, tiesiog bet koks nedidelis trukdymas sutrikdo Ją.

125 Gydytojų teigimu, jūs turėtumėte greitai mirti dėl širdies sutrikimų. Teisingai. Jūs atvykote čia iš Čikagos, ponas Mosley. Jūsų vardas Teodoras. Ar jūs tikite Dievu? [Brolis sako: „Taip“—Red.] Tuomet keliaukite namo ir gyvenkite, Jėzaus Kristaus Vardu, ir būkite sveikas. Telaimina jus Dievas.

126 Ar jūs tikite Dievu? [Sesuo sako: „Žinoma, tikiu. Taip, pone“—Red.] Jūs kenčiate dėl savo kojos būklės. Jūs taip pat esate ne iš miesto. Jūs esate iš Ovensboro, Kentukis. Jūsų vardas ponia Lamb. Grįžkite namo ir būkite sveika.

127 Ponia, sėdinti tiesiai ten, taip pat iš Ovensboro. Turi pūlinį čia ant krūtinės. Rytoj turėtų būti operuojama. Eikite, tikėkite ir gyvenkite.

128 Ar jūs tikite, pone? [Brolis sako: „Taip, tikiu“—Red.] Mes esame nepažįstami vienas kitam. Jūsų vardas ponas Gilmore. Teisingai. Jūs atvykote iš Andersono, Indiana, kur yra didis Dievo Bažnyčios judėjimas. Teisingai. Jūs stovite čia dėl savo iš dalies kenčiančios dukters. Ji yra pusiau paralyžiuota. Jūs tikite? Tuomet keliaukite namo ir raskite ją tokią, kaip jūs tikite. Gerai. Telaimina jus Dievas. Turėkite tikėjimą. Tikėkite.

129 Ar jūs tikite visa savo širdimi, pone? [Brolis sako: „Taip, pone“—Red.] Jūs esate iš Indianapolio. Jūs esate Evangelijos tarnautojas. Tai jūsų žmona. M-hm. Ji taip pat kenčia. Ji turi stemplės problemą stemplėje. Gydytojas...Turi širdies

problema; šiek tiek nervinga. Aš matau, kad ji kurčia viena ausimi. Kas . . . Ateikite čia.

Tu kurtumo dvasia, Jėzaus Kristaus Vardu, aš įsakau tau gyvuoti Dievu, išei iš moters.

Dabar jūs galite mane girdėti. Jūs abu galite grįžti namo ir būti sveiki. Grįžkite į savo namus. Jūs girdite mane, ir jūs esate sveika. Jums viskas bus gerai.

¹³⁰ Ar jūs tikite visa savo širdimi? Tiesiog turėkite tikėjimą Dievu. Tikėkite.

¹³¹ Tas senas artritas ir kita yra siaubingai blogas dalykas. Ar jūs tikite, kad Dievas jus išgydys? Tuomet eikite tiesiai pro čia. Eikite namo, šlovindamas Jo Vardą, sakydamos: „Ačiū Tau, brangus Viešpatie Jėzau“.

Priežastis, kodėl aš taip greitai tai pastebėjau, šiai moteriai buvo tas pats - artritas.

Ar jūs tikite, kad Dievas jus išgydys? [Brolis sako: „Taip“ – Red.] Gerai, pone. Tuomet tiesiog eikite pro čia ir sakykite: „Ačiū Tau, Viešpatie Jėzau“, ir keliaukite namo.

¹³² Gerai, sese, tiesiog apsisukite ir grįžkite atgal, ir tikėkite. Jums sustingę keliai, štai čia, ir jūsų širdies problema, ir taip toliau. Tiesiog apsisukite ir grįžkite namo, sakykite: „Ačiū Tau, Viešpatie Jėzau“, ir pasveiksite. Tikėkite visa savo esybe.

¹³³ Jūs tikite? Kaip ten esantys, kai kurie iš jūsų, jūs tikite?

¹³⁴ Nedidukė ponია, sėdinti ten, juodaplaukė, serganti epilepsija, jūs tikite, kad Dievas jus išgydys? Ar jūs priimate tai? Gerai. Jeigu norite, Jis tai padarys.

¹³⁵ Čia sėdi pamokslininkas, sėdi štai čia, nori artimiau vaikščioti su Dievu. Ar ne taip, pone? Ar jūs tikite, kad Dievas padarys tai dėl jūsų? Pakelkite savo ranką ir sakykite: „Aš priimu tai“. M-hm.

¹³⁶ Ši ponია, sėdinti čia, nuleido savo ranką. Ji turi dvasinę problemą, apie kuria ji galvoja. Teisingai.

¹³⁷ Štai čia yra ponია, nori sužinoti, ar ji turės savo kūdikį. Teisingai. Jūs buvote viename iš mano susirinkimų. Aš pažadėjau jums, Dievu, kūdikį. Ar ne taip? Gerai. Tuomet keliaukite namo ir turėkite jį. Daugiau dėl to nesijaudinkite.

¹³⁸ Ar jūs tikite visa savo širdimi, visi jūs? Kiekvienas iš jūsų tikite? Abrahamo Sėkla užvaldys vartus, prieš vartus. Ar jūs esate Abrahamo Sėkla, per Jėzų Kristų? Pakelkite savo rankas, jeigu esate.

Tuomet dėkite rankas ant savo kaimyno, ant savo kaimyno, vienas ant kito. Dėkite rankas vienas ant kito. Dabar užvaldykite vartus. Tai jūsų. Tai priklauso jums. „Tikėjimo malda išgelbės sergantį. Dievas pakels juos“. Gerai, melskitės savo būdų. Melskitės taip pat, kaip jūs tai darote savo bažnyčioje. Melskitės

už žmones, kurie dabar yra su jumis. Dėkite rankas vienas ant kito ir melskitės.

¹³⁹ Viešpatie Jėzau, mes ateiname tuo didingu, Visagaliu Karališkosios Sėklos Vardu, Abrahamo Sėklos, Kuri buvo jam pažadėta ant kalno, kur Tu parūpinai avinėlių; ir patalpinai tą avinėlių tyrlaukiuose, paslaptingas dalykas, lygiai taip pat, kaip Tu vakar padarei tas voveres.

Aš meldžiu, O Viešpatie Dieve, kad Tu siųstum jėgą, tikėjimą. Ir tegul kiekviena Sėkla . . . Aš žinau, kad jie padarys, Viešpatie, nes Tu pasakei: „Abrahamo Sėkla“. Ir jeigu čia buvo kas nors, kas apsimetė esąs Sėkla, bet nėra Sėkla, atleisk jiems už jų ketinimus ar apsimetinėjimą. Ir te Šventoji Dvasia tiesiog dabar uždega jų sielas gyvu tikėjimu. Te Šventoji Dvasia nusileidžia į kiekvieną širdį ir išgydo visus čia esančius. Jie uždėjo rankas vienas ant kito.

Karališkoji Sėkla pasakė: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki. Jeigu jie dės rankas ant ligonių, šie pasveiks“. Ir Tas, Kuris davė pažadą, yra čia tiesiog dabar, parodydamas Savę, kad Jis yra čia. Čia yra Sėkla, uždėję rankas vienas ant kito. „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki“. Te Šventoji Dvasia prasiveržia per kiekvieno iš jų rankas, į žmonių širdis, į kūnus ir išgydo kiekvieną, kuris yra Dieviškame Buvime. Suteik tai, Viešpatie.

Aš sudraudžiu šėtoną. Aš sudraudžiu visą netikėjimą. Aš sudraudžiu kiekvieną nedorą dvasią. Aš sudraudžiu kiekvieną apsimetėlį. Aš sudraudžiu viską, kas prieštarauja Dievo Žodžiui. Ir te Šventoji Dvasia užima Savo vietą žmonių širdyse, tiesiog dabar, per tikėjimą. Te kiekviena liga ir kiekvienas negalavimas, kiekviena negalia palieka žmones, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

¹⁴⁰ Dabar, Abrahamo Sėkla, jūs iš karališkosios giminės, jūs iš pažado per Dievo malonę ir pagalbą, kiek iš jūsų galite pakelti savo ranką, sakydami: „Aš gavau tai, ko prašiau“? Ačiū. Štai ir viskas. Štai dėl ko tas pažadas. Štai dėl ko duotas pažadas, kad jūs būtumėte visko paveldėtojai per Jėzų Kristų, Kuris jus išgelbėjo. Jis išgelbėjo jus iš nuodėmės. Jis išgelbėjo jus nuo ligų. Jis išgelbėjo jus nuo mirties. Jis išgelbėjo jus nuo pragaro. Jis išgelbėjo jus nuo kapo.

¹⁴¹ Jūs sakote: „Broli Branhamai, bet mes visi einame į kapą“. Bet kapas negali mūsų sulaikyti. Jis taip pat nuėjo ten, bet jis negalėjo Jo sulaikyti. Žinoma. Jis negali Jo sulaikyti.

¹⁴² „Na, broli Branhamai, aš esu taip gundomas“. Jis taip pat buvo gundomas. Bet Jis išgelbėjo jus nuo pagundos.

¹⁴³ „Nevesk mūsų į pagundą, bet gelbėk mus nuo pikto“. Suprantate, Jis tai padarė. Visa tai yra jūsų. Viskas yra jūsų, per Jėzų Kristų. Jis duoda jums viską, nemokamai. Nėra jokio užmokesčio už tai, nieko. Tai dabar tiesiog jūsų. Argi jūs tuo nesidžiaugiate? Argi jūs nesate laimingi dėl Jo? Ačiū Dievui.

¹⁴⁴ Taigi, ši vakarą bus tarnavimas. Taip. Ši vakarą, septynios trisdešimt. Aš leisiu pastoriui, kad pasakytų jums. Nagi. Nagi.

Taigi, sekančio sekmadienio rytą, gerajam Viešpačiui leidus, aš grįšiu melstis už ligonius, bažnyčioje ar kur kitur.

59-1108 Užvaldant Priešo Vartus
Branhamo Maldos Namai
Džefersonvilis, Indianos JAV

LITHUANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org